KARA
MASKE
HAFTALIK — MECMUA
SAYI 16
Karlotti

Kızıl Maske

16

ARKASI VAR...

Maskeli Süvari 16

ARKASI VAR...

Hassas Kâtil

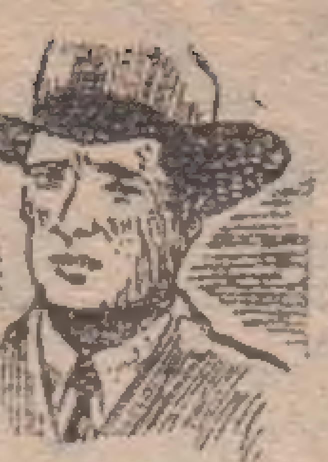

ÇEVİREN — AYTEN ÜRKMEZ

Luke Grudgins odadan çıktı, kapıyı gürültüsüzce kapattı. Terle kaplanmış yüzünü kuruladı ve heyecanını bastırmak ister gibi gezinmeye başladı. Muvaffak olmuştu. Adam yanındaki odada ölü olarak yatıyordu. Luke onu öldürmek istemezdi: fakat öfke gözünü bürümüş ve eline geçirdiği sert bir şeyi Judson'un başına indirmişti.

Odada bir aşağı bir yukarı dolaşırken, Luke kendi kendine söyleniyordu. Judson onu sinirlendirmeseydi, Judson kasadan para çalmasaydı, elinden bu kaza çıkmıyacaktı.

Luke kendini haklı çıkarmak için mazeretler ileri sürüyordu, fakat cinayet cinayetti ve Luke bir daha geri dönmek imkânı olmıyan bu suçu işlemişti. Titriyerek tezgâhın bir tarafına geçti ve pençereden ana caddeyi seyretmeğe başladı. Kafası mütemadiyen işliyor, bulunduğu vaziyetten kurtulmağa çalıştıkça daha fazla gömüldüğünü hissediyordu. Yalnız lehinde olan bazı noktalar vardı; dükkânda ve yukarıki odalarda kimse yoktu; münakaşa ettiklerini kimse duymamış ve cesedin yere yuvarlandığını işiten olmamıştı.

Fakat neredeyse müşteriler gelmiye başlıyacaktı. İşte! Mrs Wenly gülümsiyerek içeri girdi. Luke kendini topladı ve onun selâmına mukabele ederek:

— Ne güzel bir gün değil mi? diye mırıldandı.

— Evet, fevkalâde bir gün. Tereyağı, yumurta, şeker istiyorum, Mr. Grudgins. İşte alacaklarımın listesi.

Kadın çantasından listeyi çıkardı ve Luke'a uzattı. Luke elleri titriyerek kâğıdı aldı kadın sordu:

— Judson nerede?

— Oh, Jud mu? Bazı şeyler almak için dışarı çıktı.

— İyi çocuktur şu Judson... Listeyi size bırakıyorum, Mr. Grudgins, eve gönderiverin.

Kadın çıktıktan sonra Luke derin bir nefes aldı. Gözleri karşıdaki kapalı kapıya takıldı. Orada bir ölü vardı. İyi Judson'un cesedi.. Luke sinirli sinirli gezinmeye başladı. Acaba polise haber mi verse? Maksadının Jud'ı öldürmek olmadığını söylerdi. Fakat ona inanmazlardı ki! Tevkif edileceği, mahkemeye sevkedileceği muhakkaktı. Kasaba halkı kim bilir neler söyliyecekti.

— Mr. Grudgins'in, Judson Blake'ı öldüreceği kimin aklına gelirdi ki? Hem de bir kerpetenle öldürmüş!

Bir kerpetenle! Luke titriyerek kapıyı açtı. Cesed hâlâ orada duvarın dibinde yatıyordu. Sokak kapısının açıldığını duyunca telâşla dışarı çıktı. Müşteri gelmişti galiba. Fakat hayır bu bir müşteri değildi. Elinde tabanca olan bir adamdı! Adam sert bir sesle:

— Arka odaya yürü! Sesini çıkarayım deme! diye emretti.

Luke korkuyla ona baktı. Adam:

— Sağır mısın? diye homurdandı. Seni ağır bir yükten kurtarmıya geldim.. Keşke bir mektupla haber verseydim sana.

Luke âdeta yavarlanırcasına ölünün bulunduğu odaya doğru yürüdü. Adam da arkasından!.

Adam birden duraladı:

— Bu da nesi. Yerde biri yatıyor. Ne olmuş buna? Ölmüş mü?

— Ha.. Hayır. Ya.. yaralandı.

— Öyle mi? Bu kerpeten neden kanlı o halde? Adam yaralı değil, ölmüş!

Tabancalı adam eğildi ve kerpeteni aldı, elini Jud'un üzerinde gezdirdikten sonra:

— Yanılmamışım. Onu sen öldürdün! dedi.

Luke kekeliyerek birşeyler söylemek istedi. Fakat öbürü:

— Kes.. Bunu dinlemeye vaktim yok. Bu sana ait bir iş, içinden çıkmak sana düşer. Sen sadece bana kasandaki paraları ver yeter! Dışarda bir arkadaş beni bekliyor. Çabuk ol!.

Tam o sırada dükkâna biri girdi. Adam kısık bir sesle müşteriye bakmasını emretti ve ağzını sıkı tutmasını ihtar etmeyi de unutmadı. Luke titriyerek dışarı çıktı. Mrs. Maley:

— Judson'la mı konuşuyordunuz? diye sordu.

— Evet.

— Çok iyi çocuk. Onu herkes seviyor. Sizden geçen gün aldığım marmalattan bir kutu daha istiyorum. Dönüşte alırım.

Luke kadının hangi marmalattan istediğini hatırlamadı ama ondan bu kadar çabuk kurtulduğuna sevindi. Mrs. Maley çıktıktan sonra adamın yanına döndü. Silâhın namlısı hâlâ üzerindeydi. Adam sert bir sesle:

— Paraları getir. Cebindekileri de sökül. Para istiyorum anladın mı? Marmalat değil!

Silâhlı adam Luke'un bütün paralarını cebine doldurduktan sonra, geldiği gibi sessizce gözden kayboldu. Luke pencereye koştu ve onun bir otomobile atladığını görünce olanca sesiyle bağırmıya başladı:

(Devamı karşıki sayfada)

— Polis! Soyuldum! Cina - yet!

Çok geçmeden dükkânın önü heyecanlı ve meraklı kitlesiyle bir panayır yerine dönmüştü. Her kafadan bir ses çıkıyordu. Luke başından geeçnleri anlatarak halkın heyecanını attırıyordu.

— Silâhlı adam Jud ile bana arka odaya gitmemizi emret - ti, Jud karşı koymak isteyince, adam tabancasının kabzasıyla onun başına vurarak onu öldürdü!

Az sonra silâhlı adamın Judı öldürdüğü bütün kasabaya yayılmıştı. Polislere de aynı masalı anlatan Luke kimsenin kendisinden şüphe etmediğini düşünerek seviniyordu. Fakat ya o iki haydut yakalanırsa? Suçu üzerine attığı adam ne diyecekti bu işe? Ama boşuna üzülüyordu. Bir haydudun sö - züne kim inanırdı ki! Herkes adamın cinayeti Luke'a yüklemek istiyeceğini zannedecekti.

Aradan günler geçmiş, iki haydut hâlâ yakalanamamıştı. Hâdise yavaş yavaş unutulu - yordu. Yalnız bir kişi, Luke'u soyan adam Jud'ın öldürüldüğü günü unutmamıştı. İşte yüzünde aynı alaycı tebessümle Luke'un karşısına çıkmış ve:

— Gazetelerde Judson Blake'ı öldürdüğüm için arandığımyazılı. Onu benim öldürmediğimi biliyorsun. Beni polis - lere iyi tarif etmediğine memnun oldum. Bunu neden yaptığını biliyorum. Buraya da onun için geldim zaten! demişti.

— Bana şantaj yapacaksın değil mi?

— Tamam! Bana para lâzım. Beni tevkif ve suçumu isbat edene bin dolar mükâfat va - detmişsin. Akıllı bir adamsın. Herkesi suçlu olmadığına inandırmak için bundan mükem - mel bir çare olamaz. Yalnız bu işi bana yükleyişin hoşuma gitmedi. Katilin sen olduğunu ilân edersem, senin için hiç de iyi olmaz!

— Sana kimse inanmaz!

— Biliyorum. Onun için buradan gitmek istiyorum ya. Şu bin doları bana ver, bir daha gözüne gözükmem!

Luke sesini çıkarmadı, susmaya ve istenilen parayı vermeye mecburdu. Adam ona kasabanın dışınlaki ağaçlardan birine bin doları koymasını ve polise müracaat etmeye kalkışırsa hakkında hayırlı olmı - yacağını söyledikten sonra çıktı gitti! Luke adamın daha binlerce lira sızdıracağını biliyordu, fakat... O gece korkunç kâbuslar içinde geçti. Yüzlerce insan hep bir ağızdan Jud'un çok iyi bir çocuk olduğunu haykırıyor, sesler bir tokmak gibi Luke'un beynini dövüyor ve ona işkenceli saatler yaşatıyordu.

Ertesi akşam Luke bin doları kararlaştırılan yere bırakmak için otomobiline binmiş tenha yolda hızla ilerliyordu. Bir aralık çektiği azaptan kurtulmak için itiraf etmeği bile düşündü, fakat telefon etmek için en yakın gazinolardan birine doğru koşarken karşısına polis müdürü Tom çıkınca bütün cesaretini kaybetti ve suçunu itiraftan vazgeçti. Tom onun üzgün halini görünce merakla sordu:

— Bugünlerde çok değiştin Luke! Ne oldu sana?

— Kendimi iyi hissetmiyorum Tom! Soygun hâdisesin - denberi..

— Seni de öldürmedikleri için talihlisin! Zavallı Jud! Ne kadar iyi idi. Onu herkes severdi.

Luke titredi. İşte bir kişi daha ıstırabını artıran bu meşhus cümleyi tekrarlamıştı. Jud'ı herkes seviyordu! Hattâ kendisi bile. Neden sonra Judun kasadan para çalmadığını da anlamıştı. Lüzumsuz yere bir öfke yüzünden onu öldürmüştü. İki haydut onun polis müdürüyle birlikte geldiğini görünce kendilerine bir tuzak hazırlanığını zannederek kaç - mışlardı. Luke geç vakit evine döndü. O gece gözüne uyku girmedi. Suçunu itiraf etmeli miydi acaba?

Aradan günler geçti. Luke bu oyuna daha fazla tahammül edemiyeceğini anlamıştı. Ni - hayet vicdan azabının sesini susturmak için suçunu itiraf etmeye karar verdi!.

Bir gece polis müdürü Lu - ke'u ziyarete geldi ve o iki haydudun yakalandığını haber verdi. Luke saatinin çaldığını, artık herşeyin bittiğini anladı:

— Sana Jud'ü benim öldürdüğümü söylediler değil mi? Evet onu ben öldürdüm!. diye mırıldandı. Tom şaşkın şaşkın:

— Onu senin öldürdüğünü bilmiyorum Luke. Sana o iki haydudun polislerle çarpışırken öldüğünü haber verecek - tim. Biri ölürken senin dükkânını soyduğunu itiraf etti.

Luke daha fazla dinleyemedi, ellerini yüzüne örterek odanın ortasına yığıldı!

ava
4
BAY TEKİN
CİM HALÂ TEREDDÜT EDERKEN ADAMLAR DAN BİRİ YUVARLANIYOR. FAKAT HANGİSİ ACABA?
BİRAZ SONRA KOLU GÖRÜNÜYOR: "ADAMI UÇURUMA ATTIM!" CİM SEVİNİYOR: "SEN DÜŞTÜN DİYE, ÖYLE KORKMUŞTUM Kİ ?!" DİYOR.
LORİSTAN'DAN İÇERİ DÖRT NALA GİDERLERKEN BİR ÇIĞLIK DUYUYORLAR. KOLU: "KAPLANI GÖRÜYORMUSUN ?" DİYE SORUYOR.
CİM, TÜFEK SESİNİN NÖBETÇİLERE YENİDEN BİR İHBAR OLACAGINI BİLMEKLE BERABER DERHAL ATEŞ EDİYOR.

ARKASI VAR...

Arslan Prens

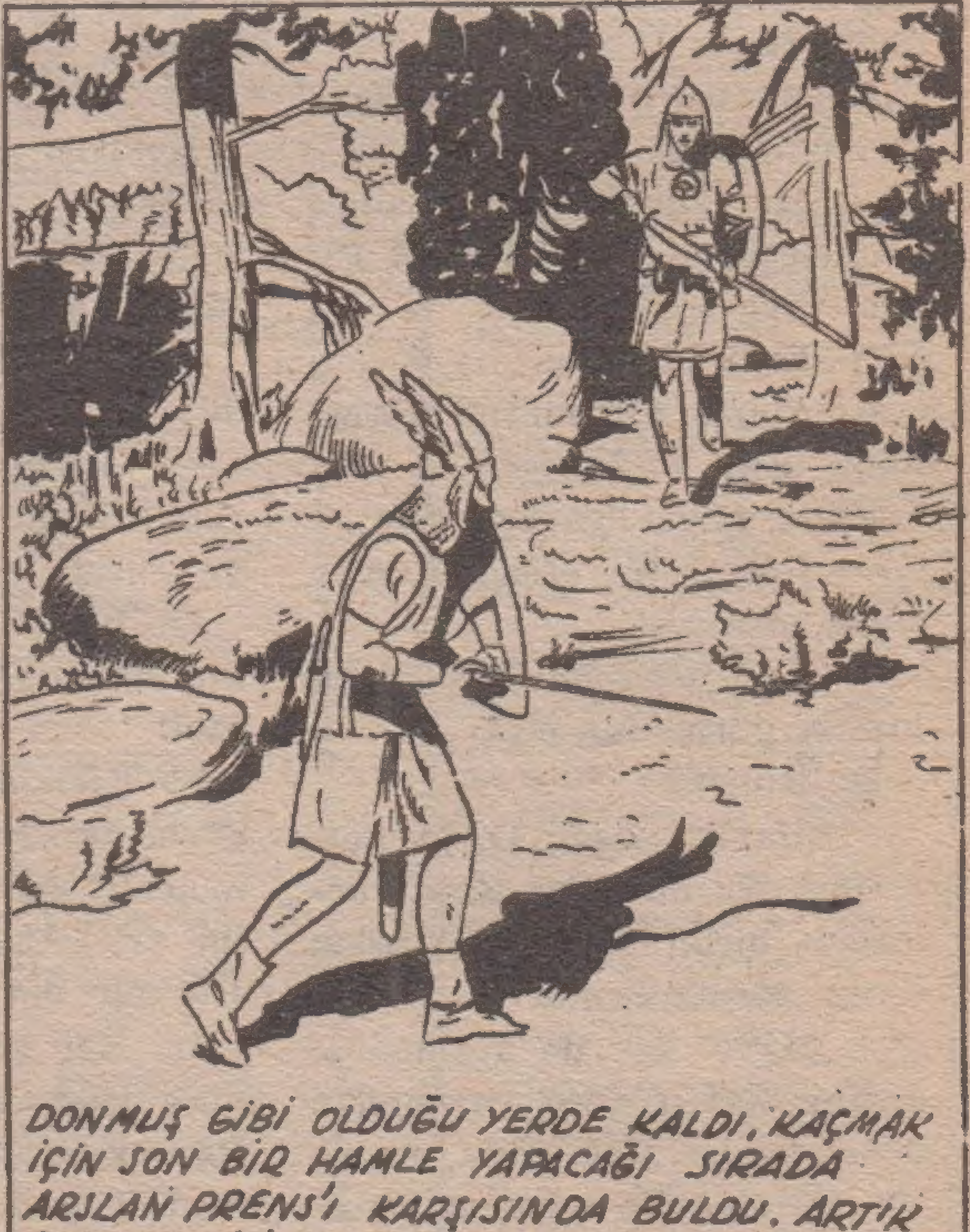

ARKASI VAR...

RADYOLU POLİSLER

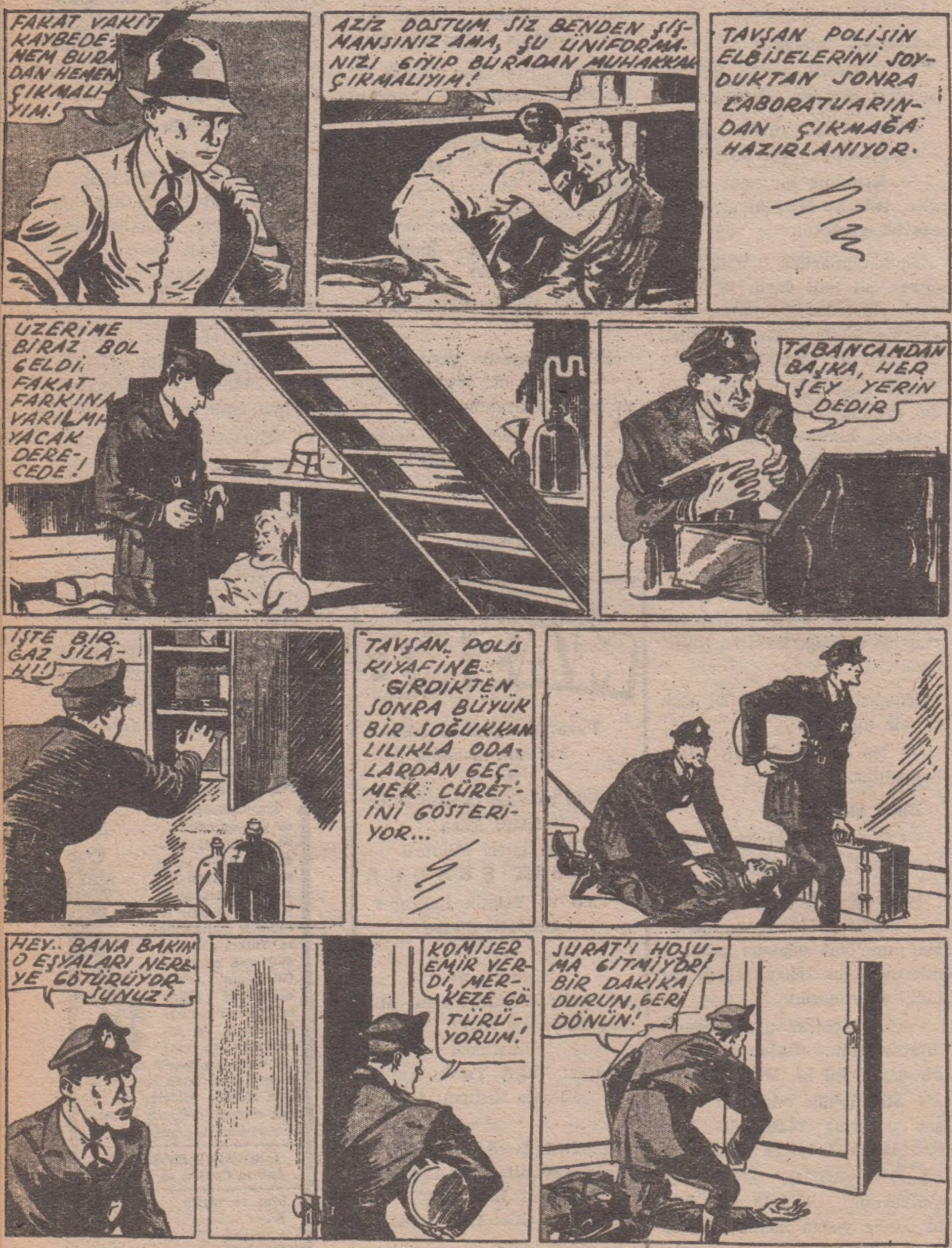

ARKASI VAR...

Mandrake

BAY MEDUK
MEDUK KIZINI BAĞLARKEN ODAYA SAVER GİRİYOR.
BAY MEDUK! NE YAPIYORSUNUZ? DELİ Mİ OLDUNUZ?
FAKAT BEN SAVER'İM
OFFFF.....
BÖYLECE MEDUK SUZET'İ BAĞLAYIP YORGANA SARIYOR VE SAVER'İ YARALI
BIRAKTIKTAN SONRA EVDEN ÇIKIP UZAKLAŞIYOR!
UNİVERSAL OTELİ Mİ? MANDRAKE İÇİN BİR HABERİM VAR HEMEN MEDUK'UN EVİNE GELSİN!
AZ SONRA SAVER KENDİNE GELİYOR...
EVET KENDİSİ İDİ, BANA ATEŞ ETTİKTEN SONRA SUZET'LE BERABER ORTADAN KAYBOLDU!
EVVELA UŞAĞIM ABDULLAH'I TAKDİM EDEYİM, MEDUK SİZE NE SÖYLEDİ?
HİÇ BİR ŞEY, BENİ TANIMAMAZLIKTAN GELDİ
KIZINA BÖYLE MUAMELE ETTİYSE DEMEK Kİ DELİRDİ. SİZ ONUN DOKTORU OLMAK SIFATİLE SON ZAMANLARDA ONDA
DOKTOR SAVER'İN MÜHİM BİR İFŞAATI
HAYIR... FAKAT BUNDAN ÜÇ HAFTA EVVEL RÜYALARINDA ONU TAKİP EDEN BİR YÜZ GÖRDÜĞÜNÜ SÖYLEDİ...
BU YÜZ ONA BİR ŞEYLER FISILDIYORMUŞ FAKAT...
RÜYADA BİR YÜZ MÜ? İMKÂNSIZ! FAKAT DUR, BİR DAKİKA, BİR ŞEY DÜŞÜNDÜM EVET OLABİLİR
ESRARENGİZ BİR RÜYA...
BU RÜYA, BIRAKIN BİRAZ DÜŞÜNEYİM

BAY TEKİN 16

Acaip Mahluklar Diyarında

Haftaya: KANG'IN peşinde